

Автор: Дарія Дзюба

06.01.10.

Артикли

Уявіть ситуацію: Ви намагаєтеся встигнути на потяг і біжите із другом, що Вас проводить, на вокзал. І от Ви добігаєте до платформи №3 і бачите, що відходить Ваш потяг. Ви повідомляєте своєму другу «Потяг відходить». Припустимо, Ви все це промовляєте без інтонації. Що може подумати у цьому випадку Ваш друг? Він може подумати 2 речі:

- 1) що пішов Ваш потяг;
- 2) що пішов не Ваш потяг.

У англійців така двозначність неможлива, тому що у них є артикли. Артикль – це маленьке слово, що використовується, щоб показати, чи знає Ваш співрозмовник, що Ви конкретно маєте на увазі. Артикль вживається в основному з обчислювальними об'єктами (книга, стіл і т.д.). Він ставиться перед усіма словами, які пояснюють об'єкт і характеризують його. Усього їх є два види: **означений** і **неозначений**. Неозначений вказує на те, що ми перший раз згадуємо про предмет у розмові саме із цим співрозмовником або говоримо про один предмет особливо не виділяючи його з ряду йому подібних. Наприклад, у нашому випадку з потягом, якщо Ви говорите другові про те, що потяг пішов і перед словом «потяг» використовуєте *неозначений артикль*, то Ваш друг зрозуміє, що пішов якийсь потяг не з Вашої платформи, а з будь-якої іншої, і для Вас це не критично.

Означений артикль вказує, що співрозмовник має уявлення про предмет розмови. У випадку з потягом, використання перед ним означеного артикля означало б те, що пішов саме Ваш потяг і вже ніхто нікуди не їде.

Щоб краще зрозуміти артикли, адже в нашій мові такого поняття немає, давайте уявимо собі кілька ситуацій.

1. Дружина підходить до вікна й говорить чоловікові: «Крадуть **машину**». Якщо вона використає *неозначений артикль*, це буде означати, що в когось крадуть машину, але вона точно не знає в кого (та для неї це і не важливо). А якщо вона вживе *означений артикль*, то це буде означати, що крадуть саме їхню машину!

2. Якщо чоловік каже своєму другові: «Я купив мобільний телефон!», то з *означеним артиклем* це речення буде означати, що він купив той телефон, про яке він мріяв все життя й про яке вже розповідав другові сто разів. Використання *невизначеного артикля* буде означати те, що він говорить про якийсь телефон, якого друг і в очі не бачив.

Будьте уважні із вживанням артиклів, адже вони потрібні скоріше не для Вас, а для Вашого співрозмовника. Використовуючи їх, Ви даєте йому зрозуміти чи чув він від Вас про це чи ні. Щоб краще зрозуміти логіку артиклів, уявіть таку ситуацію. Ви говорите другові: «Я купив DVD плеєр» і перед «DVD плеєр» ставите означений артикль. А Ваш друг ніколи навіть не знав про те, що Ви мріяли купити цей плеєр, і після Вашого використання означеного артикля перед плеєром він починає згадувати, коли ж він міг чути про те, що Ви його хочете купити і який саме Ви хочете купити. У цій ситуації цілком закономірно було б згадати плеєр з неозначеним артиклем, щоб дати зрозуміти, що друг про це чує вперше і йому не треба напружувати пам'ять, щоб згадати хоч щось про цей плеєр.

Але може бути й інша ситуація. Ви говорите «Дружина пішла за покупками», а перед

словом дружина ставите неозначений артикль. Що ж у цей час відбувається в голові у

Вашого співрозмовника? Він уявляє, що Ви говорите не про свою дружину, а про дружину когось іншого, наприклад, Вашого сусіда. А для того, щоб зрозуміли, що Ви говорите про свою дружину, усього-то треба було вжити означений артикль.

Запам'ятайте, якщо у кімнаті тільки один певний предмет, наприклад: двері, телевізор, телефон, то завжди використовуйте означений артикль, щоб не змушувати людину шукати, а де ще у кімнаті є такі ж предмети. Якось у Львові висів напис на єдиних дверях англійською мовою: «Зачиняйте двері». Але перед словом «двері» стояв неозначений артикль. От і вийшло, що вони написали «Закривайте якісь двері, не обов'язково ці» замість «Закривайте саме ці двері». Ох, і страждали же там іноземці! А хтось хотів полегшити їхню долю, але використав невірний артикль.

Чим же відрізняються означений і неозначений артикль?

Неозначений артикль «a» походить від англійського слова, що означає «один». Тому логічно, що він використовується тільки перед предметами, які стоять в однині. Адже українською ми не говоримо «одна книги», «один коти» і т.д.!

Неозначений артикль пишеться як «a» перед приголосними, наприклад, «a door» - / ə dɔː /. Перед голосними звуками артикль пишеться як "an", наприклад, "an apple" - / ən æpl /.

Означений артикль «the» походить від англійських слів «той», «ті», тому він може використовуватися перед словами, які стоять як у множині, так і в однині. Означений артикль пишеться «the» і читається як / ðə / перед приголосними і як / ði / перед голосними. Наприклад, the apple (яблуко) - / ði æpl / і the door (двері) - / ðə dɔː /.

Зверніть увагу, що, як правило, перед іменами людей, назвами міст, країн, компаній артикль не ставиться. Це пов'язане з тим, що ім'я людини, назви міст і т.д. унікальні й по них ми точно можемо зрозуміти, про кого або про що йде мова.

Інші граматичні теми Ви можете знайти у розділі «Безкоштовні уроки» на сайті www.enrucafe.com

Д²